

Červen

Slavnost sv. Jana Křtitele

„ . . . a víc než proroka“

Na začátku léta, dne 24. června, slavíme **slavnost Narození svatého Jana Křtitele**. V dřívějších dobách, ještě v 19. století, byly s tímto svátkem spojeny lidové zvyky, zejména zapalování ohňů, sbírání koření, i jiné. Nevíme, odkud se vzaly, a nejsou ani pro úctu k sv. Janu Křtiteli důležité. Přesto kdysi lidem tohoto proroka a světce připomínaly. I my uděláme dobře, když si ho připomeneme.

Základním zdrojem informací o sv. Janu jsou evangelia. Nejúplnější je asi podání sv. Lukáše. Dále jsou zmínky ve Skutcích apoštolů a dalším zdrojem je spis Židovské starožitnosti Josefa Flavia, Římana židovského původu. I když se zdá, že zpráv o sv. Janu je málo, můžeme na jedné straně našeho farního listu připomenout jen něco z toho, co známe.

Narození svatého Jana provázely podivuhodné události. Narodil se starším rodičům, Zachariášovi a Alžbětě, kteří dosud neměli děti, a jeho narození bylo oznámeno andělem. Sv. Jan se ještě před narozením setkal s Ježíšem, když Alžbětu navštívila Panna Maria. Nemáme historické doklady o tom, kde se to stalo, ale podle tradice (první písemná zmínka je z r. 638) je tím místem Ajn-Karim, obec vzdálená asi 7 km od Jerusáléma. Dnes jsou tam dva kostely, kostel sv. Jana Křtitele a kostel Navštívení. V jeho nádvoří je vytvořen na majolikových deskách chvalozpěv Magnificat v mnoha jazycích. Archeologické výzkumy našly zdivo z byzantské doby (4. – 7. stol.).

Jméno Jan, hebrejsky Jehohanan, znamená „Jahve je milosrdný“. Sv. Jan se narodil půl roku před Ježíšem a tak je stanoveno datum jeho svátku. Slavíme jeho narození, a ne den smrti, jako u ostatních svatých. Svátek Umučení sv. Jana Křtitele je zvlášť dne 29. srpna.

Datum začátku veřejného působení sv. Jana je u sv. Lukáše uvedeno velmi přesně: „V patnáctém roce vlády císaře Tiberia“, to je rok 27 – 28 po Kr. Tehdy se stalo slovo Boží Janovi na poušti, kde do té doby žil, možná už od mládí, v nějakém společenství. A začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů. Podle evangelií si představujeme sv. Jana jako prostě oblečeného a přísně žijícího asketu, který neváhal použít i drsných slov.

Jeho působení bylo ukončeno tím, že ho vládce Herodes dal do vězení, když ho káral pro jeho hříšný vztah k manželce jeho nevlastního bratra.

Jan vždycky prohlašoval, že je jen hlasem volajícího na poušti a že teprve po něm přijde ten pravý Mesiáš. S Ježíšem se setkává při Ježíšově křtu a pak jej, podle evangelia sv. Jana, označuje za beránka Božího.

Další setkání je nepřímé. Když uslyšel o Ježíšově působení a zázracích, poslal, už z vězení, dva učedníky k Ježíšovi. A když tito učedníci odešli s Ježíšovou odpovědí, mluví Ježíš o sv. Janovi s velkou úctou a říká: „Není většího mezi těmi, kteří se zrodili z ženy než

Jan." Jeho učení mělo velký ohlas, ale bohužel ti, kteří by se k němu měli připojit nejdříve, farizeové, tak neučinili.

O smrti sv. Jana píše sv. Matouš. Je známé, jak Herodes podlehl úskoku Herodiady a dal Jana stít. Předtím se toho pro jeho reputaci neodvažoval. Nejpravděpodobněji se to stalo v pohraniční pevnosti Machairús na východ od Mrtvého moře. Jeho tělo si odnesli jeho učedníci a pohřbili ho. V polovině 4.století byl uctíván hrob sv. Jana v městě Sebasté v Samařsku, což je od pevnosti Machairús poměrně daleko.

V době Ježíšově bylo Janovo učení všeobecně známo mezi Židy, i mimo Palestinu. To vyplývá ze zmínek sv. Pavla uvedených ve Skutcích Apoštolů.

Svatý Jan Křtítel je zobrazován s holí zakončenou křížem a beránkem, nebo obrazem beránka, často oděný jen přes bedra koží. Časté je zobrazení Ježíšova křtu. Obraz Petra Brandla v Manětíně známe z farního zájezdu.

Prosme sv. Jana Křtitele, proroka a světce, o sílu k pokání, které on hlásal a kterého je stále zapotřebí.

M.P.

Podle Katolické encyklopedie a G.Krolla „Po stopách Ježíšových“

Liturgický kalendář

Červen 2002

1. sobota	Památka sv. Justina, mučedníka
2. neděle	Slavnost Těla a Krve Páně (kostel sv. Jana Nepomuckého)
3. pondělí	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
5. středa	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6. čtvrtek	Slavnost sv. Norberta
7. pátek	Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
8. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
9. neděle	10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
11. úterý	Památka sv. Barnabáše, apoštola
13. čtvrtek	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele Církve
15. sobota	Sv. Víta, mučedníka
16. neděle	11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
19. středa	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21. pátek	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22. sobota	Sv. Jana Fishera, biskupa a Tomáše Mora, mučedníků
23. neděle	12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
24. pondělí	Slavnost sv. Jana Křtitele
28. pátek	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. sobota	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
30. neděle	13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Oznámení

- **V sobotu 1. června nebude večerní mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého, protože většina farníků se účastní farního zájezdu**
- **Katecheze dospělých bude ještě před začátkem prázdnin v sobotu 15. června**
- **Výstav Nejsvětější svátosti oltářní bude od soboty 22. června do úterý 25. června vždy od 16,30 do 17,30 v kostele sv. Jana Nepomuckého s následnou mší sv.**

- **Táborák k ukončení školního roku bude ve čtvrtek 27. června po mši sv.** I letos bude připraven tradičně bohatý program plný různých překvapení. Za nepříznivého počasí bude program ve farním sále. Zváni jsou nejen rodiče s dětmi, ale všichni naši farníci.
- **Prázdniny mládeže:**
Společný prázdninový pobyt košířské mládeže se uskuteční od 1. do 7. července v Bernarticích u Bechyně, kde je velmi vhodný terén pro cykloturistiku. Zájemci se hlásí u Václava Drába, který poskytne informace o přesunu z Prahy v pondělí 1. července. Batohy s osobními věcmi včetně karimatek a spacáků je třeba připravit ke společné přepravě autem do pátku 28. června v sakristii u sv. Jana Nepomuckého.

Pozvání na setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Chtěl bych jako delegát Fóra mládeže s biskupy, které se konalo ve Žďáru nad Sázavou ve dnech 18.-21. dubna 2002 tlumočit pozvání všech zúčastněných biskupů na **letní Celonárodní setkání mládeže**, které se bude konat od 13. do 18. srpna 2002 poblíž Žďárského zámku. Všech sedm přítomných biskupů se na toto letní setkání doslova těší. *„Tak můžeme všichni svou přítomností dosvědčit před naším národem, že křesťanství není věcí minulosti, ale že Kristus stále oslovuje nové a nové generace svou láskou.“*

Podle organizátorů je připraven opravdu kvalitní a bohatý program, kde všichni naleznou to své. Ubytování bude dle diecézí na školách a hlavní program

bude probíhat na louce, kterou mládeži zapůjčí hrabě Dr. Kinský. Zajištěno bude i stravování. A cena na týden je také díky sponzorům opravdu pro všechny: 600-800 Kč. Přihlášky, které jsou v kostele sv. Jana na stolku u vchodu, je třeba zaslat do DCM v Praze nejpozději do konce června.

A jaké bylo Fórum mládeže? Podle očekávání obohacující a povzbuzující. Na základě pozvání Sekce pro mládež při ČBK se ho zúčastnilo 108 mladých delegátů ze 43 různých iniciativ zastoupených v církvi - z diecézí, hnutí, řeholí a občanských sdružení. Já jsem například zastupoval občanské sdružení Vrstevnice. Každé fórum mládeže, ale i podobná setkání jako je např. letní setkání animátorů, studijní týden Sekce pro mládež a také hlavně národní i světová setkání byly pro mne velice povzbudivé, protože jsem zde viděl mnoho nadšených lidí, kteří dokáží udělat něco i pro ostatní. Osobně jsem to však tentokrát bral jako rozloučení s prací pro mládež a poděkování

za všechny tyto akce a dlouhá léta práce s mládeží- Přáním pro mne zůstává, aby opět někdo další z naší farnosti dokázal při těchto akcích čerpat a potom štědře rozdávat.

A nad čím mladí převážně debatovali? Kromě dalších otázek to byly hlavně dva okruhy:

1. růst v duchovním životě a v celkové křesťanské dospělosti,
2. naše poslání předávat evangelium novým generacím.

Mottem pak bylo: Církev jako domov a škola společenství (Jan Pavel II., Novo millennio ineunte, 43). Všechny zápisy z těchto debat a katecheze biskupů jsou k dispozici na www.signaly.cz. Závěrem delegáti společně vypracovali tyto konkrétní podněty:

Podněty z 2. celostátního fóra mládeže

Poděkování

Děkujeme Svatému otci za jeho dokumenty a listy, které jsou pro nás inspirací a vybízejí nás ke konkrétním skutkům v každodenním životě.

Biskupům děkujeme za jejich slova, za to, že nám naslouchali a že nám věnují pozornost, a za důvěru, se kterou se k nám obracejí.

Děkujeme za to, že jsme se mohli setkat, rozdělit se o své zkušenosti a poznat pestrost církve. Díky této příležitosti jsme se učili vzájemné komunikaci a zakusili jsme církev jako domov a školu společenství.

Chceme

- dobře žít evangelium v běžném životě
- dozrávat v osobním kontaktu s Bohem a nábožensky se vzdělávat a formovat svůj život podle Božího slova; uvědomujeme si nutnost modlitby jako místa setkání s Bohem
- odpovědně hledat vlastní životní povolání a poctivě se na ně připravovat
- otevřít svá společenství a dát svůj čas pro druhé; nestydět se za svou víru
- aktivně a zodpovědně se zapojit do života farnosti i nadfarnostních iniciativ a podporovat kněze
- hledat nové způsoby a cesty evangelizace
- angažovat se v médiích a vnášet do nich křesťanské hodnoty (využívat regionální redakce, psát a reagovat na předkládané informace)
- učit se komunikaci pro spolupráci v církvi a pro prohloubení osobních vztahů a vzájemného porozumění
- vyzařovat radost, protože je tím prvním, co je na nás vidět
- vyjít ze své uzavřenosti, pasivity a brát na sebe zodpovědnost

Žádáme

- osobnější kontakty s kněžími, aby nás taktně doprovázeli a usměrňovali
- kvalitní duchovní vedení - aby nám kněží více vysvětlovali liturgii a Bibli
- aby s námi kněží hovořili o věcech, které nás zajímají
- kvalitní přípravu na manželství
- větší komunikaci a spolupráci v církvi, ochotu ke změnám, větší otevřenost a překonávání povrchnosti v církvi
- od celého společenství církve, zvláště od kněží, řeholí a hnutí, aby se více věnovali mládeži
- kvalitní křesťanský časopis pro „-náctileté“
- abychom v církvi našli domov, přijetí, osobní vztahy a porozumění; hledáme v ní kvalitní a dobře fungující společenství jako místo duchovního růstu, povzbuzení, svědectví a utvrzení ve víře
- aby nám byla sdělována pravda, i když je náročná

delegáti 2. celostátního fóra mládeže
Ve Žďáru nad Sázavou 21. dubna 2002

Takový menší výlet

Milí farníci,

je to několik týdnů, co jsme se společenstvím košířské mládeže (i když je otázkou, kolik z nás je ještě mládež) absolvovali celodenní výlet. Sedím u papíru a vzpomínám na ten pěkný den, který jsme si užili. Dovolte mi, abych se s Vámi o své vzpomínky podělil.

Byla to tuším sobota, kdy jsme měli sraz brzy ráno na ÚAN Florenc. Sešlo se nás docela hodně, když to teď po paměti počítám, tak asi 14. Koupili jsme si lístky do Doksan, což je vesnice mezi Roudnicí n/L, Litoměřicemi a Lovosicemi. V Doksanech je klášter sester Premonstrátek. Otec Lohel nám tam domluvil prohlídku – prováděla nás sestra Bernardeta. Klášter byl založen před mnoha staletími a za tu dobu prošel mnoha peripetemi osudu. Za Josefa II. byl zrušen, předělán na jakýsi šlechtický zámek, za bolševika tam byly sklady brambor, v části se postavily

byty. Po revoluci byla část vykoupena strahovským opatstvím, zpět a dnes (vč. kostela) slouží opět svému původnímu účelu. Areál kláštera je velmi rozlehlý a všeobecně velmi zchátralý. Část konventu je však v současnosti v rekonstrukci (skví se např. krásná nová střecha) a po dokončení bude sloužit sestrám ke kontemplativnímu životu.

Po prohlídce jsme uvažovali, co dál. Po chvíli váhání jsme se rozhodli vydat se do vesnice (městečka ??) Budyně nad Ohří, která byla vzdálená asi 8 km. Počasí nebylo nejhorší, ale sluníčko zrovna také nesvítilo, jen tu a tam vykouklo a zahřálo nás na duši. Já jsem měl hned na začátku cesty obrovskou smůlu, neboť jsem nic zlého netuše prošel ohromnou a hlubokou louží. Botky jsem měl plné vody a mimořádně jsem čvachtal. Jaké štěstí, že jsem si nesl náhradní tenisky a fusekle (byl to v podstatě jediný obsah mého batůžku).

Zatímco ostatní se za hurónského chechtotu vydali na cestu, já jsem se kdesi v koutku pod šípkovým keřem přezouval, nadávaje přitom na celý svět. Když jsem to dokončil, byli už všichni daleko přede mnou a já se vydal za nimi. Vůbec jsem ale netušil kudy jít, a tak se zákonitě stalo to, co se při mém štěstí stát muselo – beznadějně jsem zabloudil. A nyní se v celém lesku své užitečnosti ukázaly plody moderní civilizace. Vzal jsem svůj mobilní telefon, zavolal „horského vůdce“, a mozek výpravy Vítka B., a ten mě navigoval na správnou cestu. Dalo mu to sice při mé natvrdlosti trochu zabrat, ale nakonec jsme se střetli a společně vyrazili vstříc skvělému výletu.

Již delší dobu nás po cestě trápil hlad a žízeň. Proto jakmile jsme došli do Budyně, stavili jsme se na obídek, kterýžto nás všechny neobyčejně vzpružil (tedy aspoň mě určitě). Rovněž byl v této vesnici jakýsi zámeček (nebo tvrz ??) s menším parkem, kde jsme se s chutí vyfotili. Poté jsme šli směr Libochovice. Po cestě jsme mlčeli, rozprávěli a někteří rovněž zpívali. Ani nás proto příliš nerozházelo, když jsme kapku zmokli. Protože se brzy opět objevilo sluníčko, nejenže jsme šmahem oschli, ale mohli se kochat pohledem na krásnou duhu.

Původně jsme chtěli vyšlápnout i na kopec Hazemburk se zříceninou, ale jelikož čas pokročil a některých se zmocnila únava, tak se většině moc nechtělo. Spíše jsme se v místním parku potěšili s krásným pávem, který byl zřejmě zvyklý na návštěvníky.. Vůbec se nás nebál a za pár drobtů čokolády se nechal i zblízka vyfotit.

Jediný Vítek B., který by se měl spíše jmenovat „Ten-který-je-šílený-turista,, nás neúnavně vyzýval k další túře právě na Hazemburk. Nakonec přemluvil Vítka P, Václava D. a Silvu Š. Ti si tedy vydělali!! My prostí a nenároční jsme se vydali na vlak a večer jsme šťastně dorazili do Prahy. Byli jsme spokojení, neboť jsme prožili pěkný den a měli všeho tak akorát.

Škoda, že se totéž nedalo říci o těch čtyřech, co šli dál. Když totiž vylezli nahoru na kopec – víc mrtví než živí – spustila se průtrž mračen. Navíc si „Ten-který-je-šílený-turista,, nebyl schopen zapamatovat, kdy jede vlak. Výsledek byl ten, že skupinka dorazila do Prahy kolem jedné hodiny ranní.

Nepochybuji však, že nakonec všichni vzpomínáme na výlet jen v dobrém.

J. Fridrich

K přemýšlení

Dolehne-li na Tebe utrpení podle vůle Boží anebo z dopuštění Božího od d'ábla, pak přesto doufej, že s pomocí Boží zvítězíš.

Bůh dopouští, ale neopouští. Dolehne-li na Tebe utrpení, nedovolí, aby Tě zlomilo. Naléhá na Tebe utrpením, poněvadž Tě miluje. Tak se stará o Tebe, abys mohl zde daleko mírnějším trestem odčinit to, co bys na věčnosti musel odpykávat trestem daleko horším.

I když Bůh na Tebe utrpením naléhá, přece Tě miluje. Užívá jen svého božského práva. Je tvým Pánem. Naléhá, ale svou přízeň ti neodnímá. Zůstává tvým otcem, který se o Tebe stará daleko víc než kterákoliv matka o svého syna.

Dopouští na Tebe utrpení, často velmi mnoho a zdlouhavé, poněvadž Tě velmi miluje. Utrpením chce rozmnožit tvé zásluhy, aby tě na jejich základě mohl také odměnit.

Dopouští, abys trpěl, poněvadž chce rozmnožit tvou lásku a a prověřit tvou naději. Chraň se tedy, abys Boha v jeho očekávání nezklamal. Doufej a opět doufej! Velikost tvé naděje bude mírou milostí, které obdržíš.

Poděkování

Za projevy účasti nad odchodem našeho drahého Zdeňka Brůčka, dipl. techn., za doprovod na jeho poslední cestě a za vzpomínky v modlitbách upřímné „Zaplat' Bůh“.

Vydává:

Řím. kat. Košířská farnost v Praze 5

Redakční rada:

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger

Uzávěrka:

15. každého měsíce

Náklad:

170 výtisků

Neprodejné